

אב, ונזיד ראשון, ויין שני, ושמן שלישי.

ויען חגי ויאמר וגו' - סיפיה דקרא וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא.

בשלמא לרב - דאמר אישתבש כהני - היינו דקרי למעשה ידיהם טמא.

איתמוהי קא מתמה - מאחר שבקיאין הן בהלכות טומאה, וכי כל מעשה ידיהם טמא הוא?

וכן - לאו תמיהא משמע.

שקלקלו מעשיהם - לאחר זמן, היה מתבבא שיקלקלו מעשיהן בבית שני בשאר עבירות.

ולוי - דתני מדבחיא, והכא כתיב יין ושמן דמטמאו, הא ניחא אי סבר ליה בהא מילתא כשמואל, דדכן דיוסף בן יועזר דכן מלטמא אחרים הן, אבל טומאת עצמן יש בהן - משכחת לה

להאי דכתיב אם יגע טמא נפש בכל אלה דקאמר יטמא - דנגעו כולהו בראשון, ולא אסדרא קמא נקט, ולא אישתבש כהני, שבתחלה שאלם על הסדר, ואמרו לו על האחרון לא יטמא,

מפני שהיין לא יכול לטמאו לשמן שאין משקין בי מדבחיא מטמאין שום דבר, ולבסוף שאלם אם יגע הטמא עצמו בכל אלה, כלומר: או בזה או בזה, ואמרו ליה: יטמא.

אלא אי סבר ליה כרב דאמר דכן ממש היכי משכחת לה - להאי יטמא דקרא בשלמא לרב גופיה לא קשיא - דאיהו תני מטבחיא, אלא ללוי קשיא.

ולשמואל - דאמר לא אישתבש, ופריש למילתיה משום דחמישי הוה השמן, דמה שנגע בכנפו כתיב, הא אי רביעי הוה - האי שמן הוה טמא, ואף על גב דמן היין קבלה, אלמא: משקין

מטמאין אחרים.

הא ניחא - אי תנא בעדותו של יוסף משקה מטבחיא, אבל משקה מדבחיא אפילו אחריני נמי מטמאו - היינו דפריש למילתיה לעיל ואמר האי דלא הוי שיבוש, משום דחמישי הוה, והיין

שהוא רביעי לא עביד ליה חמישי, הא אי הוה יין שלישי - הוה עביד ליה רביעי, אלא אי תנא מדבחיא כלוי, מאי איריא דפריש לעיל משום דחמישי הוה, אפילו אי הוה יין שני שלישי

לשמן לא עביד!

משקי בי מדבחיא - כלומר: כל אלו של קודש נקראין על שם מזבח, כגון דם לזריקה ומים ויין לנסך ושמן למנחות.

שנטמאו בפנים - בעזרה, והוציאן לחוץ, ונפסלו ביוצא, שאין ראויין עוד למזבח.

טהורין - מלטמא אחרים, שהרי לא ירדה להן תורת טומאה מתחלה לטמא אחרים, והן עצמן ודאי טמאין כבבואת חגי.

אבל נטמאו בחוץ - קודם שיהא שם מדבחיא עליהן, והכניסן לפנים - טמאין, ואפילו לטמא אחרים, דטומאתן כבר ירדה בהן, ומי הפקיעה?

איני - ארישא פריך, דקתני הוציאן לחוץ טהורין ולא אמרינן תחול טומאתן למפרע.

אלא במקומן - בפנים.

לא למעוטי נטמאו בחוץ והכניסן לפנים - כדמתרץ לישנא בסיפא דמילתא, דהכי משמע אלא כשנטמאו במקומן, ומשום דלא סיימיה לפרושא דמילתא פריך ליה: והא במקומן קאמר,

דמשמע כל זמן שהן במקומן טהורין, ותו לא.